RODIČE A DĚTI.

Napsal Karel V. Reis.

V TICHÉ CHALUPĚ.

Pokračování.

"Lžete, Pánbůh vás musí za tahle slova potrestat" vzkřikl Toník a rozhněván odcházel.

"Kluku ničemná!" zajekl tatík a sehnuv se vztekle chytil pod lavicí sekerku a práskl jí ke dveřím.

"Člověče, pamatuj se!" vykřikla výminkářka.

Sekerka bouchla do přivírajících se dveří a dopadla na podlážku.

Tatík usednuv u kamen, složil ruce na zad a prudce oddychoval.

"Takhle dovede dítě člověka připravit!" drtil mezi zuby.

Toník vrátiv se do velké světnice byl tuze rozechvěn. Nohy se mu třásly, srdce bušilo a myšlénky divě proletovaly mu hlavou.

Měli snad tatínek s matkou trochu pravdy, že si jej Pavla osedlala a chce býti paní? Proč utekla a nevracela se? Proč neměla slitování s ním — s ním samým? Věděla přece, jak ji v srdci nosí a všecko že by pro ni podstoupil....

Přecházel prudce po světnici.

Ne — nebylo pravda, co o ní povídali, vždyť ničeho si nevšímala, jenom domácnosti!

Rozhlížel se světnicí.... V té chvíli kmitlo se mu hlavou, jak usměvavá a svěží šuká kolem, uklízí, rovná, pořádá.

Zapadající slunce rozlévalo po nábytku a po podlaze zlatý svůj jas; ve světlém pasu, který oknem do světnice vnikal, třásl se duhový prach.

Toníkovi vyhrkly slzy..

Tak pěkně bychom tu byli spolu žili — —

Jak hrozně o ní mluvili, že ho mámila, až ho omámila! Vždyť kdyby ho neměla ráda, mohla zůstati doma jenom při šití; na sebe si dobře vydělala a neměla se zle, věděla, tady že ji čeká horší práce. A řekli jí, že ho doháněla, až ho dohnala — —

Při těchto myšlénkách jen sípěl a hlava div se mu nerozletěla.

Vyběhnuv ze světnice, zatočil klikou, hodil ji pod schod k půdě a prchal do polí.

Nevšímaje si ničeho kolem sebe, chvátal k Lánům.

Slunce sklonilo se již za lesy a pahrbky na západním obzoru; jenom růžová zář, plná světlých šípů, rozlévala se po nebi. Z louky ryčel chřástal, a na vozové cestě halekal pasák. Na vyprahlém břehu silně voněl bílý jetýlek a rmen.

Myšlénky několikrát zapuzené, vyvrácené, znova a znova vracely se Toníkovi do rozpálené hlavy. Čím blíže k Lánům, tím šel volněji. S návršíčka několikrát vrátil se zpět a bloudil po mezích a stezkách. Hněv pomalu se v něm tišil a zůstávala jenom hluboká lítost a bázeň jak bude dál.

Ohnivé šípy na západě se krátily a zapadaly do lesů, červeň zfialovatěla, zřídla a dvě oči hvězd z ní mrkly k zemi.

Toník ještě přecházel kolem struhy, jež bublala poslední lučinou před vesnicí Lány.

Poplašení ptáci vyletovali z křovin a sedali na vršky vrb a olšin. Ve vodě časem žblunklo — to polekaná žába skočila s břehu do struhy. Ze vzdáleného černého lesa ozýval se hukot doupnáků.

Šera přibývalo, obrysy lesů a stromů mizely víc a více.

Toník nadobro obrátil se k vesnici; šel zdlouha všecek znaven.

Chvilku ještě pozdalečí obcházel domek Pozdníkův.

Sem tam po vesnici bylo ještě živo, ale svítili málokde.

Toník vešel do stavení. Byl rád, že nikoho nepotkal. Chvíli stál za dveřmi a naslouchal; uvnitř bylo ticho.

Pootevřel dvéře a vklouzl do světničky, osvětlené malou petrolejovou lampou. Nejdříve zahlédl Pozdníka; seděl u stěny na třínožce a hlavu skrýval v dlaních.

Již viděl také Pavlu... Ležela na posteli, přikryta pruhovanou svrchnicí, a spala. Mladá Pozdnice seděla na lavičce u postele a zírala na spící. Spatřivši Toníka, položila prst na ústa.

Toník zůstal státi u dveří a hleděl na nemocnou. Slzy vydraly se mu z očí a stékaly po tváři. Tatík Pozdník hlavou i rukou zakýval mu na přivítanou.

Po chvilce Pozdnice tiše vstala a pokynuvši výminkáři, aby dával pozor na ni, vzala Toníka za ruku a tiše vyvedla jej na síň.

"Dostali jste děťátko," šeptala, "chlapečka, ale za hodinu umřel — byl chuděrka tuze maličký a slaboučký."

Pak vedla Toníka do komory. Tam na kolébce až k hlavě přikryto leželo děťátko, jakoby spalo.

Toník vyzdvihl je k sobě a studenou, drobnou mrtvou hlavičku líbal jako bez rozumu....

"Pamatujte se, mějte rozum a před Pavlinou ani necekněte, mohl byste ji zabit," napomínala Pozdnice. "Pojďte trochu k nám a pobuďte s mým, až se Pavla probudí a bude li jí hezky, přijdu pro vás; ale jednejte s ní dobře, abyste jí neublížil!"

Když vešli do světnice a mladý Pozdník s Toníkem se pozdravili, řekl tento: "Snad vám, lidičky, ani nemusím povídat, že já nemůžu za nic."

"Ba nemusíš," odpověděl mu svak, "Pavla nám už napověděla lou, takové a podobné pády bývají, kde do zámožnosti přijde chudá nevěsta. Teď jen aby Pavlina se pozdravila: hošíčka zanrabete, chuďárku, ledva že jsme jej pokřtili, skonal."

"Pokřtili? Jak jste ho pokřtili?" dychtivě ptal se Toník.

"Jak? I toť víš, že Toník."

"Už máte třínožku?" zeptal se Pozdníků hošík, který si Toníka zatím ze všech stran prohlížel.

"Nemám, nemám, hochu," trpce usmál se Toník.

"Ale poslouchejte, my máme králíky, měli mladé, kolik jich měli, byli slepí, ale pak viděli a běhali. Teď přišla německá myš a tři nám zakousla, ale dali jsme na ni sklopec."

"Chytili jste ji?"

"Taky že chytili, a králíci rostou, ale teď spějí, až ráno."

"Podívám se."

"Budete tady, viďte, neutečete!"

"Neuteču!"

"Ale do opravdy! A proč byste utíkal, když tam nemáte králíky ani třínožku — podívejte!"

A klouče sedlo do třínožky, chytilo botu a kladivem buchalo do podrážky, až se Toník usmál.

VIII.

Stará Koutecka byla všecka v ohni. Syn ani nevěsta se jí nevraceli. Nevrátili se v den, kdy byla ta velká mrzutost, nevrátili se ani dne následujícího. Panímáma od rána do noci šukala po chalupě. Tatík seděl u kamen; ruce maje vzadu na kachlech, nemluvil, když naň žena zahovořila, ledaže zabučel.

Třetího dne před polednem přiloudala se do výminku Karpaška. Těkavýma očima rozhlédla se po světničce a spustila:

"I pochválen buď Ježíš Kristus, lidičky zlatí, vy ani nevíte, co se stalo!"

Výminkářka zadívala se na ni ustrašena a starý také hlavy poobrátil.

"To je rána, to je rána pro vás, zrovna byste o rozum přišli, kdybyste slyšeli, co lidé mluví!"

"Necháme lidi lidmi, každý ať si mluví, jak rozumí!" chladně jí odpověděl a zadíval se do okna.

"Inu, inu, vám se to řekne! Ale vaši mladí aby se z toho zbláznili! Zahrabat děťátko jenom tak pro nic za nic!"

"Kriste Ježíši!" zaupěla stará a spínala ruce.

"Chudinka, narodilo se, sotva Pavlinka domů doletěla, a za chvilku skonalo. Inu, není divu, takový kus cesty letěla od vás, celá prý nešťastná!"

Karpaška mluvila, jakoby každé slovo chtěla jim zaryti do srdcí.

Výminkář opíral se rukama o lavici, jakoby ji chtěl na hraně ulomiti.

"Dneska Toníčka zahrabávali; na hřbitově byl Pozdník s Toníkem, mladá prý nesmí od Pavlinky, ale co ten váš syn dělal, lidičky, inu, kámen by zaplakal. A já se mu nedivím, bylo to první dítě a tak, drobeček, shaslo!"

Panímáma Koutecká sedíc na židli vzlykala. Karpaška chvilku čekala, ale když nepromluvili, začala znova:

"Hned u hrobu lidé na vás hubovali. Hotovička zpěvák před panem páterem povídal, že jakživ neviděl takové lidi, aby vlastní nevěstu jediného syna v takovém stavu vyhnali z domů!"

Starý povstal a těžkým krokem přecházel po světnici.

"Inu, teď abyste ani nad lidi nevyšli," hovořila ještě Karpaška.

"Už jsem vám povídal, že necháme lidi lidmi, a pro vás jsem taky nevzkazoval!" sípavě, prudce pravil tatík.

"Inu, inu, teď se zlobíte na mne, ale já za to přece nemůžu, že mladým děťátko umřelo, já jsem nevěstu z domu nevyhnala! To jenom se pořád mluví a hubuje na starou Karpašku, jakoby byla nejhorší vejměnkářka pod nebem a zatím jsou lidé horší, ba mnohokrát horší!" A křečovitě se smějíc i kašlajíc odcházela.

(Pokračování.)

Proč je v moři slaná voda?

Pro "Pokroku Západu" napsala Františka Otoupalíková.

Byl jednou chudý dělník, sešlý již namáhavou prací, kterouž musel každého dne konati, aby uživil svou rodinu, sestávající z nemocné manželky a malých dvou synků. Záhy doprovodil milovanou družku svou ku hrobu a tak osiřel se dvěma chlapci, kteříž byli ještě příliš malí, aby mohli nějakou práci vykonávat. Smrť choti působila na těžce zkoušeného muže tak nebiaze, že v krátkém čase za ní se odebral a chlapci osiřeli na dobro.

Sirotků ujala se jich teta, avšak moc dobře se u ní neměli. Museli ji poslouchat, hodně dělat a to často z pola o hladu. Takto míjela léta a chlapci vyspěli v statné junáky. Než i teď pronásledoval je zlý osud, třebas že již se dovedli sami uživit. Odhodlali se konečně jít do světa a hledat své štěstí. Však marné bylo veškeré jich úsilí, vydělali vždy jen tolik, aby se mohli uživit.

Ale jak již to je, bylo a bude, právě ti chudí žení se nejdříve, nedbajíce, jaké následky na ně čekají. Podobně i oba bratři skoro stejnou dobu se oženili. Tím však trudné postavení své jenom zhoršili. Nemohouce vydělati více, žili s manželkami svými velmi nuzně a co při tom nejhoršího, mladší z bratrů očekával každým dnem, že jich do rodiny přibude. Nyní často vzpomínal, jak by to bylo hezké, kdyby tak byl sám. Ale co vše platno? Obával se budoucnosti, vždyť již teď nemá mnohdy ani na kus chleba neb na trochu brambor! Než čas míjel osudná chvíle se přiblížila a choť povila mu chlapce. Co si nyní počne? Kdo takovému chuďasu půjde za kmotra? Vědělť ubohý muž ze skutečnosti, že boháči není o kmotra zle, že v případu takovém jest každý pyšným, může-li dítku státi kmotrem a že presenty se nešetří, kdežto chuďas že bývá mnohdy i velice hrubě odbyt.

Než dítko nemohlo zůstat nekřtěno a proto ubohý muž odebral se do lesa na dříví v naději, že se setká s nějakou soucitnou duší, jíž si požaluje a taťo pak třeba sama za kmotra dítku jeho se nabídne. Hluboce jsa zarmoucen bral se lesem a nespozoroval ani, že jde proti němu jakýsi stařec a upřeně na něj pohlíží. Stařec se ho vlídně otázal, kam jde a proč je tak zarmoucen? Chuďas mu věrně vypověděl, co jej tak trápí. Stařec se tomu usmál a pravil: "Když to není nic horšího, tož rád ti posloužím. Pojď jen zpět a já ti syna okřtím." Nebožák nevěděl radostí, jak by se měl vlídnému starci poděkovat. Když bylo po křtu, zmínil se mu stařec, že musí dát děcku také něco do vínku a vyzval spokojeného nyní otce, aby jej vyprovodil. Zaměřili zpět k lesu a za nedlouho přišli k velkému zámku. Když jim vrátný otvíral bránu, pošeptal našemu chuďasovi, aby, až jej stařec zavede do sklepa a bude mu dávat peníze neb nějaký jiný dar, nic nebral, nýbrž aby požádal jej jen o starý mlýnek, který tam v rohu uvidí. Když stařec zavedl průvodčího svého do velikého sklepa, pravil k němu: "Nyní si vyber, co chceš. Vezmi si tolik peněz, kolik uneseš." Než chuďas zadíval se na starý mlýnek a po chvilce sdělil starci, že by ho chtěl míti. "Ale, člověče," tázal se stařec, "co budeš dělat s věcí tak nepatrnou? Vždyť jsou pro tebe lepší peníze!" Když ale chuďas stál na svém, dal mu konečně stařec mlýnek a doložil: "Nyní jest ještě třeba, abys znal moc, jakou mlýnek tento má. Když řekneš: 'Mlýnku, mel dukáty,' tedy ti jich namele, co budeš chtít. Když pak řekneš: 'Mlýnku, přestaň,' tož ihned přestane."

Chuďas starci poděkoval a vzav mlýnek, pospíchal co mu nohy stačily, aby s manželkou svou sdělil štěstí, jež na ně teď čeká. Jakmile byl doma vybídl ženu svou, aby se podívala na mlýnek a tomuto poručil, aby mlel. A div divoucí! Mlýnek vyhazoval samé krásné lesklé dukáty. Žena, jsouc plna udivení, otázala se manžela, zdali jest to vše jejich? A když přisvědčil a vše jí vypověděl, byla radostí celá pryč. Nyní se měli dobře. Jídla i pití měli dost, koupili si krásné šaty a šťastný muž ohlížel se po nějakém velkém statku. Lidé vyvalovali oči, když viděli přepych v domácnosti nedávného ještě chuďasa a v brzku o bohatství tom dověděl se i jeho bratr. Přišel se též podívat a velice užasl, když mu mladší bratr ukázal, jak mlýnek mele dukáty.

Od tohoto okamžiku přemýšlel, jak by se zázračného mlýnku zmocnil, ale když poznal, že to nepůjde po zlém, jal se bratra přemlouvati, aby si namlel peněz, nakoupil všeho potřebného a pak aby mu mlýnek dal. Má prý chuť odjeti do Ameriky a bez mlýnku by se tam prý nedostal. Po dlouhém přemlouvání mladší bratr jeho dal si říci. Nakoupil dvorů a statků zaopatřil se hojně penězi a pak bratrovi mlýnek daroval. Tento mu nemohl ani dost vynaděkovat a také hned činil přípravy k cestě do Ameriky. Když byl s přípravami hotov, rozloučil se srdečně s bratrem a vydal se na cestu. Peněz si namlel pouze tolik, kolik potřeboval na vydání s cestou spojené neboť nač by se tahal s mnoha penězi, když má mlýnek s sebou a může si peněz namlíti, kdykoliv jich bude potřebovat. Šťastně vstoupili na loď a těšili se v duchu, jak se budou mít dobře v nové své vlasti a jaké si nakoupí lány úrodných pozemků. Ale po několikadenním pobytu na lodi nastala hrozná nouze o sůl. Jaká to byla vážná nehoda! A bez soli přece nemohli být. "Nu, co říkáš, stará," pravil jednoho dne majitel mlýnku ku své ženě, "co kdyby nám mlýnek jednou i soli namlel?" "Zkus to!" odtušila krátce manželka jeho.

Tak se také stalo. Muž přinesl mlýnek a poručil mu: "Mlýnku mel sůl!" A mlýnek vskutku mlel sůl zrovna tak dobře jako dukáty. Když již měli soli dost a dost, poručil muž mlýnku, aby už nemlel. Ale mlýnek, jako by neslyšel, mlel stále a stále. Již byla loď plná soli, již ji počali házet do moře, ale soli stále přibývalo. Co si s ní mají počít? A nikdo neuměl poručit mlýnku, aby přestal mlít sůl, neboť nešťastný majitel zapomněl se zeptat bratra, jak se mu má poručit. Když již měli soli tolik, že se pod tíží její počala loď ponořovati, nezbývalo nic jiného, než vhodit mlýnek do moře, neboť počal lid na lodi velice reptati na nešťastného jeho majitele, ježto hrozilo vážné nebezpečí, že se loď potopí. Nešťastný vystěhovalec litoval příliš pozdě, že si nenamlel dříve dosti peněz a hořce bědoval nad ztrátou mlýnku, o nějž mladšího svého bratra svého tak ošemetně ošálil.

A co mlýnek? Zajisté že mlel sůl i pak, když vržen byl do moře, ano mlel, mele i teď a nepřestane. A proto je v moři slaná voda.

Drobná fakta

Z BLÍZKA I Z DALEKA.

Při banketu, který v těchto dnech dával kapitán Dabney v Hot Springs, Ark., tvořil ohromný chřestýš hlavní lahůdku. Chřestýš tento byl krmen králíky a kuřaty nežli byl zabit a připraven pečený, smažený a vařený pro účastníky banketu, již všichni prohlásili, že chřestýš jest skutečně tou nejdelikátnější lahůdkou.

*

Jeden z nejgeniálnějších drobných vynálezů učiněn byl Američanem. Jest to malý psací stroj, který může býti nošen v kapse a možno na něm pracovati v kapse. Stroj ten určen jest hlavně pro novinářské zpravodaje a spisovatele, již potřebují učiniti si poznámky při příležitostech, kdy jest nemožno použíti tužky a papíru.

*

Jeden z inženýrů Denver & Rio Grande dráhy poukázal v nedávné své zprávě na tu okolnost, že hory se neustále pohybují tímto výrokem: "My shledáváme z naší vlastní zkušenosti při udržování tunelů, mostů a tratí v horách, jimiž dráha jest vedena, že tyto hory se pohybují. Stojí to naši dráhu značné množství peněz v průběhu desíti let, udržeti tratě v linii a udržení tunelů jest ještě daleko nákladnější. Chcete-li se o pohybování hor přesvědčiti, zaražte kůl na jednu stranu, změřte ono místo s největší opatrností, navraťte se k němu za několik měsíců a shledáte, že kůl nenalézá se v těch samých místech. Celá strana hory se posunula."

*

V pařížské zastavárně zastaveny byly kýmsi hodiny v roce 1835 za $30 a úroky z této půjčky jsou pravidelně placeny až na dnešní den. Dále jest tam zastaveno stříbrné těžítko již 70 roků a úroky jsou z něho dosud placeny, aby nepropadlo, ale nejpodivnější zástavou jest tam starý zelený ginghamový deštník, který má nanejvýš cenu asi $3 pro sběratele starožitností a z něho již po 63 roky kdosi platí úroky, aby nepropadl. Jaké upomínky se k tomuto deštníku pojí, že si ho zastavovatel chce zachovati, to je tajemství.

Všechny obtíže žaludeční vyhojí se rychle a bezpečně Severovým Životním Balsámem. Týž upravuje výměšky a střeva, odstraňuje nezáživnost, překonává zácpu, žlučnatost a bolení hlavy a působí proti slabosti. Cena 75 centů.

RED + CROSS WHISKEY
4 plné kvarty
....ZA....
$3.00.
Zásylka vyplacena; odporučena předními lékaři a používána ve všech vynikajících nemocnicích.
Red Cross Whiskey těší se dnes nejlepší pověsti a vyniká jakostí i čistotou.
Odporučení:
PRVNÍ NÁRODNÍ BANKA V OMAZE NEBO KTERÁKOLIV EXPRES. SPOLEČNOST.
Western Distilling Co., 716 So. 16th St., OMAHA.
Jediní majitelé, objednávky ze všech západ. od Nebrasky za lány budou po nákladní vlaku.

Bolesti
rychle minou, užívá-li se vhodných léků. Rychlé a jisté úlevy dosáhne každý při kašli, nastuzení a chorobách plic, zvolí-li si
Severův Balsám pro plíce.
CENA 25 A 50 CT.
Otoky, záněty, bolesti v kloubech a svalech, reymatismus atd. nejspíše zažene
Severův Olej Sv. Gotharda.
Spolehlivý a vždy účinný prostředek proti místním bolestem.
CENA 50 CT.
W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

ILLINOIS CENTRAL
VÝLETY.
ILLINOIS CENTRAL — CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE — RAILROAD

(1)	Jacksonville, Fla.	$ 52.50
"	Thomasville, Ga.	48.80
"	New Orleans, La.	43.00
"	Vicksburg, Miss.	38.00
"	Hammond, La.	43.00
"	Daytona, Fla.	59.10
"	Tampa, Fla.	65.30
"	Palm Beach, Fla.	71.80
"	Havana, Cuba	106.70
"	Jackson, Miss.	38.00
"	St. Augustine, Fla.	55.40
(2)	Mt. Clemens, Mich.	$ 34.10
"	French Lick Springs, Ind.	30.90
(3)	Chicago, Ill.	$ 14.75

Výše udané ceny jsou za lístky z Omahy, Neb.
Sloupec 1—Lístky na prodej každo denně; dobré pro návrat do 1. června 1903.
Sloupec 2—Lístky na prodej každo denně; dobré pro návrat po 90 dní.
Sloupec 3—Lístky na prodej 30. listopadu, 1. a 2. prosince; dobré pro návrat 8 prosince.
Okružní lístky na prodej skoro do všech míst na jihu a jihovýchodě. Zastávky dovoleny na cestě tam i zpět.
Upozorňujeme na "Dixie Flyer", vekrzný vlak via Nashville, Chattanooga, Lookout Mountain, Atlanta a Macon do Jacksonville, Fla.
Lístky pro hledající si domovy, za cenu jednoho jízdného více $2.00 jsou na prodej prvý a třetí úterek každého měsíce do míst v Tennessee, Kentucky, Mississippi, Louisiany, Georgie, Alabamy atd.
Pište nám, kam chcete jeti a my s radostí udáme vám bližší podrobnosti.
Navštivte nás v městské úřadovně Illinois Central dráhy, č. 1402 Farnam ul., aneb dopište na adresu:
W. H. BRILL,
Dist. Pass. Agt. Ill. Cent. R. R.
Omaha, Neb.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.
THE MKT — MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY.
Pullmanovy Buffetove spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlacích.
Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží.
Jde přímo do
Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN a SAN ANTONIO.

Dr. E. Holovtchiner
český lékař.
OFFICE na rohu 15. a Howard ul., Sheely's Block, čís. dveří 210. Telefon 1438.
V písárně k nalezení od 10. do 12. hodin ráno od 2. do 4. odpoledne a od 7. do 8. večer.
Telefon residence 1674.

Omaha Commercial College
Podzimní období započalo 1. září. Katalog zdarma.
Rohrbough Bros. majitelé, 17. a Douglas ulice
KURSY—Pravidelný obchodní, průpravný, pravidelně sloučený těs opisecký, strojopisecký, telegrafní, krasopisecký, krasopočetnický, právnický a tělocvičný.
VÝHODY—Kolejní kapela, kolejní orkestr, literární spolek, sprchové lázně, tělocvik, bursa a síkárna a veřejné zábavy.
PODZIMNÍ OBDOBÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odborech.
PRÁCE ZA STRAVU—Strava poskytnuta za třihodinovou každodenní práci.
KATALOG—Elegantní, nový, illustrovaný katalog každému zdarma.
Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

Škola v níž béřou zájem vynikající obchodníci.
1. září Boylesova Kolej
..... zahájila své......
podzimní období jak denní tak i večerní.
Návštěvníci.
Čím více našich příznivců a obecenstva shlédne naši práci, tím více ocení a budou míti ve vážnosti tuto kolej. Příležitost jest poskytnuta každému horlivci, aby osobně prozkoumal vytečné výhody, o něž jsme se postarali a povšiml si vysokého stupně vyučování, jakož i horlivosti, s jakou si je žáci osvojují.
Prozíraví žáci.
Prozíravým studentům udělujem privilej, aby se posadili v různých odborech, kdež mohou naslouchati vyučování a míti pozor na methody, používané při našem cvičení obchodním neb těsnopiseckém. Žádáme snažně návštěvníky, aby věnovali tomuto zkoumání tolik času, kolik si přejou.
Obchodníci.
Tato škola byla obzvláště obdařena četnými návštěvami předních obchodníků omažských. Vážíme si těchto návštěv, pánové, a snažně si přejeme, abyste v nich pokračovali. Vaše přítomnost jest pobídkou pro naše žáky a povzbuzením pro nás. Ctíme vaše náhledy. Tito mladí lidé jsou vzdělání, aby se stali vašimi pomocníky a my budeme pokračovati za vašeho vedení ve cvičení jich v praktických povinnostech životních.
Večerní škola.
Mladým lidem, kteří jsou zaměstnáni během dne, naše večerní škola poskytuje příležitost, aby si zabezpečili důkladného obchodního vzdělání, jakého by nabyli návštěvou denní školy. Ve večerní škole bude se vyučovati, počínaje 1. září, v pondělí, ve středu a v pátek večer. Vyučuje se týmž vědám, titíž učitelé jsou zaměstnáni a každá pomůcka k důkladné a praktické práci jest poskytnuta, jakéž se těší žáci denní.
Těsnopisecké soustavy.
Jest několik dobrých soustav těsnopiseckých, avšak nejdůležitější věcí jest, aby zajištěn byl dobrý učitel. "Jest to učitelská síla a učitelská schopnost, jež tvoří školu" a tyto jsme si opatřili bez ohledu na péči a vydání. Vyučujeme Greggově, Grahamově, Pitmanově soustavě těsnopisecké a hmatovému strojepisectví. Požádejte 44stránkový illustrovaný katalog.
BOYLES COLLEGE, New York Life Bldg.

NO MORE BLUE-MONDAYS
SWIFT'S PRIDE SOAP
Good in hard water and good in soft water
Made by SWIFT & COMPANY
Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepším mýdlem, jakéhož lze ku praní prádla dostati.
Šetřte svého prádla—nikoliv obalův.

Vyberte sisvoje vánoční dárky nyní.
Můžete si dáti na ně splátku aneb je platiti týdně beze zvláštních výloh. Hodnota všeho zboží zaručena aneb se peníze vrátí. 11
GODFREY, klenotník 2413 N St., So. Omaha.

PRAPORY, KOROUHVE, Odznaky, šerpy atd. ZHOTOVUJE J. W. ŽERZAN OMAHA-NEB.

Jos. Vopálka
ŘEZNÍK A UZENÁŘ
na 5. a William ul.
má v zásobě vždy nejlepší výběr čerstvého masa všeho druhu, jakož i výtečných výrobků uzenářských. Kupte u něho na zkoušku a ujišťujeme vás, že podruhé přijdete zas. 23
Zboží se dováží a můžete si je objednati telefonem. Tel. A 1922.

C. H. KUBÁT
....zkušený český....
právník a veřejný notář.
Písárna: Barker Block, roh 15. a Farnam. Číslo pokoje 28.

Moderně zařízený hostinec
—vlastní—
JOSEPH PEZDIRTZ
v č. 1202 jižní 13. ul.
Výtečné pivo stále na čepu. Nejlepší vína, likéry a doutníky. Tel. B 814
O přízeň krajanů žádá J. PEZDIRTZ